

Svensk-Kubanska Föreningen 1 maj 2018:

Man behöver inte vara född pessimist för att bli uppgiven och deprimerad när man ser sig om i dagens värld. Särskilt för de av oss som var med redan på 1960- och 70-talen, när vi trodde att solidaritet, rättvisa och jämlikhet var nära, och allt var möjligt. Det blev inte så.

Men låt oss denna 1maj se till något som vi kan inspireras av. Låt oss se på Kuba.

Che Guevara, sa: "Låt oss vara realist. Låt oss göra det omöjliga." Och det är det omöjliga kubanerna gjort. Inte främst genom att göra revolution, utan genom att i 60 år lyckas försvara den. Utsatta för en brutal blockad, konstant aggression och omvärldens förtal och lögn.

Under dessa 60 år av revolution har man, trots alla hinder, uppnått sådant som miljontals människor bara kan drömma om.

Enligt Världsnaturfonden: Är Kuba bäst i världen på ekologiskt långsiktig hållbar utveckling?

Enligt FN: Är Kuba ett föredöme när det gäller att bekämpa hunger?

Enligt Världsbanken: Så har Kuba Latinamerikas bästa utbildningssystem?

FN:s Barnfond UNICEF säger: Kuba, som enda land i tredje världen, har 0 % undernäring bland barn och är ett föredöme när det gäller skydd av barn.

Och Rädda Barnen: Kuba är det bästa landet i Latinamerika att vara barn i?

Medan Världshälsoorganisationen WHO: Kuba är ett föredöme, en modell, för andra utvecklingsländer vad gäller omvårdnad av barn och mödrar.

New England Journal of Medicine i USA: Det kubanska hälsosystemet verkar överkligt. Allt är gratis, helt gratis.

International Labour Organisation ILO intygar att det kubanska sociala systemet för arbetare är närmast ett mirakel.

Detta har givit kubanerna människovärde, självkänsla och värdighet. Det är något som välmående västerlänningar, inte minst journalister och politiker, inte förstår. De som aldrig satt sin fot i ett latinamerikanskt slumområde, eller än mindre på en soptipp där jordens fördömda förmäktar. Dessa reportrar identifierar sig istället med den latinamerikanska överklass som flyger till Miami för att shoppa över week-enden.

Att Kuba värnar om alla sina medborgare är fantastiskt. Men det som mer än något annat kännetecknar Kuba är den internationella solidariteten.

- Nelson Mandela sa: "Det kubanska folket har en speciell plats i Afrikas hjärta. Kuba har givit ett bidrag till oberoende, frihet och rättvisa i Afrika utan motstycke..."

- Kuba har idag 50 000 läkare och andra specialister som hjälper 66 länder. Det är fler än den rika världen ihop. Och medan västvärlden öser missiler över Syrien, skickar Kuba läkare, sjuksköterskor och mediciner.
- Under årens lopp har 85 miljoner människor behandlats av kubansk personal
- Årligen utbildar Kuba tusentals läkare och andra specialister från andra länder, gratis
- FN:s utvecklingsfond UNDP konstaterar: ?I förhållande till BNP är Kubas humanitära hjälp högre än någon av de rikaste länderna i världen?
- Kubas insatser för att bekämpa Ebola i Västafrika var avgörande för att få slut på epidemin.
- Kubas insatser efter naturkatastrofer i Centralamerika, Haiti, Pakistan och andra länder har varit de snabbaste, mest effektiva och mest uppskattade
- FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur UNESCO har belönat, och använder sig av, Kubas alfabetiseringsprogram. Kuba har lärt fler än 10 miljoner människor att läsa och skriva.
- Ett annat underverk är ?Operation Mirakel?, genom vilket Kuba genomfört fler än 4 miljoner ögonoperationer och gratis räddat synen på fattiga människor, annars dömda till ett liv i mörker

Detta solidariska, humanistiska och socialistiska Kuba vill USA och borgare av alla kulörer till varje pris utplåna. Allt det jag räknat upp skulle sopas bort i ett enda slag om de får som de vill. Detta Kuba, som gjort och gör det omöjliga. Kuba är inte längre bara ett land och en nation; det är också ett exempel. Ett exempel som världen behöver. Ett exempel som besannar Che Guevaras ord: ?Låt oss vara realist. Låt oss göra det omöjliga.? Allt är möjligt!

Att stödja Kuba, det är att stödja mänskliga rättigheter och rättvisa. Kuba företräder världens fattiga, miljöaktivister, och antirasister, ja alla progressiva. Kuba talar för världens förtryckta, de som sällan eller aldrig får göra sina röster hörda. Kuba är ett litet, fattigt land, men dess röst hörs i kraft av dess moral, dess resning, dess oberoende och kraften i argumenten.

Kubas framgångar är framgångar för världens folk.